

[Justitsministeren.]

sket siden den første Fremsættelse i Folketinget.

Med Hensyn til Hovedforslaget om Børn uden for Ægteskab har jeg allerede omtalt §§ 1, 2 og 3. I § 2, om Barnets Navn, er der sket den Ændring i Forhold til det oprindelige Lovforslag, at Barnet selv efter sit fyldte 18de Aar, men dog ikke længere end til det 22de Aar, kan kræve sit Navn ændret fra den ene af Forældrenes Navn til den andens. I § 3, Stk. 2, hvor det fastsættes, at Barnet skal forsørges, opdrages og uddannes under Hensyntagen til begge Forældres Livsvilkaar, er der tilføjet, at der dog

„naar Forældrenes Livsvilkaar er væsentlig forskellige, tillige vil være at tage Hensyn til, hvad der findes stemmende med Barnets Tarv.“

Grunden hertil er, at man har ment, det kunde være uheldigt for et Barn, at det, hvis det opdrages hos Moderen og hun nu lever i Ægteskab under daarlige økonomiske Forhold, medens Barnets Fader uden for Ægteskab er meget velhavende, fik en Særstilling i Hjemmet og blandt dets Halvsøskende.

Som Følge af, at Barnet faar større Rettigheder i Forholdet til Faderen, maa man, saa vidt det er gør ligt, se at faa fastslaaet, hvem Faderen er. I § 5 paalægges der derfor Moderen en Pligt til at anmelden, hvem der er eller kan være Fader til Barnet; hvis hun ikke opfylder denne Pligt, kan hun straffes med Bøde, og der skal endvidere efter § 12 beskikkes Barnet en Værge, som saa vidt muligt skal sørge for at faa Faderskabet fastslaaet. Denne Anmeldelsespligt er naturligvis paalagt af Hensyn til Barnet. Der kan dog gives Tilfælde, hvor Barnet selv er bedst tjent med, at Faderskabet ikke bliver oplyst, og der er derfor i § 5, 5te Stykke, givet Overøvrigheden en Beføjelse til at fritage Moderen for Anmeldelsespligten, naar det anses for bedst stemmende med Barnets Tarv, at det ikke bliver oplyst, hvem der er Fader. Ved Lovforslagets Fremsættelse var der tilføjet: „saasom naar Faderen ved Avlingen af Barnet har gjort sig skyldig i et efter Borgerlig Straffelov § 210 eller §§ 216—18 strafbart Forhold“. Denne Tilføjelse udgik imidlertid under Folketingets Behandling af Sagen, idet man mente, den vilde medføre en Mistanke om, at der netop forelaa et strafbart Forhold af denne særlige Karakter i alle Tilfælde, hvor Overøvrigheden meddelte Fritagelse for Anmeldelsespligten.

Jeg skal endvidere fremhæve en vigtig

Bestemmelse, der er indsat efter Lovforslagets Fremsættelse, nemlig Bestemmelsen i § 20, 5te Stykke, hvorefter der, hvis det efter Barnets Forhold er paakrævet, at der ydes Bidrag til fortsat Skoleundervisning eller faglig Uddannelse efter Barnets fyldte 18de Aar, kan paalægges Faderen saadant Bidrag, dersom det efter hans økonomiske Stilling findes rimeligt, dog ikke ud over Barnets fyldte 21de Aar. Denne Bestemmelse har vakt Modstand i Det konservative Folkeparti, der har hævdet, at man herved gav Børn uden for Ægteskab en gunstigere Stilling end Ægtebørn, som Forældrene ikke har nogen juridisk Pligt til at underholde længere end til deres 18de Aar. Denne Betragtning er naturligvis formelt rigtig, men reelt set er Ægtebørn stadig, ogsaa paa dette Omraade, bedre stillede, og det er formentlig det reelle, det kommer an paa i det virkelige Liv. Naar et Ægtebarn opdrages hos Forældrene, vil vi Forældre jo saa godt som altid, saa vidt vore økonomiske Forhold tillader det, fortsætte med at yde Hjælp til Barnets Uddannelse, uanset om Ungen er 18 eller 19 Aar, eller hvad den er. Man skænker det ikke en Tanke, at ens juridiske Forsørgerpligt ophører med 18 Aars Alderen. Bestemmelsen er altsaa kun et Forsøg paa at skabe noget mere faktisk Ligestilling i det virkelige Liv mellem de to Grupper af Børn. I øvrigt kan jeg ogsaa i denne Forbindelse henvise til, at Bestemmelsen ifølge § 7 i Lovforslaget om Ægtebørn ogsaa gælder for Ægtebørn, hvis Forældre er separeret eller skilt eller lever faktisk adskilt; det er altsaa ikke en Særbestemmelse, der her indføres for Børn uden for Ægteskab, men en Særbestemmelse til Gavn for Børn, hvis Forældre ikke samlever i Ægteskab. Formaalet er at give disse Børn nogle af de Goder, som de heldigere stillede Børn normalt opnaar i Form af Støtte fra Forældrenes fælles Hjem.

I § 20, 6te Stykke, er der efter Lovforslagets Fremsættelse tilføjet en Bestemmelse om, at hvis Faderens Livsvilkaar er væsentlig bedre end Moderens, skal der beskikkes Barnet en Værge, saafremt Børneværnet skønner det fornødent, og denne Værge skal da drage Omsorg for, at Bidragene anvendes til Barnets Tarv. Under Behandlingen i Folketinget fandt man ikke, der var tilstrækkelig Grund til at beskikke en Værge, blot fordi Faderen ønskede det; Bestemmelsen herom er derfor udgaaet, saa at det nu kun er Børneværnet, der kan kræve en Værge beskikket.

Endvidere skal jeg nævne et Sæt Retsregler, der er indføjet i Lovforslaget